

Egipt, Šibin El-Kom, avgust

Enomesečna izmenjava v Egipt je bila ena najbolj zanimivih izkušenj mojega življenja. Res je, da se v znanju medicine nisem kdo ve kako zelo izpopolnil, sem pa v enem mesecu dobil dober vpogled v drugačno kulturo in drug način življenja, kar je brez dvoma vsaj tako pomembno. Egipt je dežela prijaznih in gostoljubnih ljudi, bogate kulture, tako staro egipčanske kot islamske, dežela palm in sonca, velikih peščenih planjav in seveda Nila, ki leno teče skozi deželo in ji daje življenje. Potrebno pa je omeniti, da drugačna kultura zahteva tudi veliko prilagajanja in včasih potrpežljivosti. Kot moški nisem imel veliko problemov, naše kolegice na izmenjavi pa so se vsakodnevno srečevale z različnimi problemi. Ženske, tudi tujke, morajo ali pa je boljše da so, nevsiljivo oblečene, z dolgimi rokavi in dolgimi hlačami ali dolgim krilom. Kljub vsemu zaradi odkritih las in bele polti pritegnejo veliko pozornosti, najrazličnejše vzklike itd. Za ženske je boljše, da hodijo v spremstvu moškega. V skupini smo ponavadi hodili skupaj in tako jim je bilo lažje. Nekoliko lažje je v turističnih krajih, kot sta Kairo in Luksor, kjer so domačini bolj navajeni na turiste. Kot tujcem nam je bilo težko razumeti, zakaj moški in ženske (ki niso poročeni) ne smejo biti skupaj v zasebnih prostorih. Tako je bil npr. vstop moškim v prostore kjer so bivale naše kolegice prepovedan in obratno. Kljub vsemu pa prijaznost ljudi, izredna kulturna dediščina in naravne lepote nadoknadijo za vse neprijetnosti, ki so povezane z nepoznavanjem arabske kulture.

Pred samo izmenjavo sem kontaktnim osebam večkrat pisal, odgovore sem redko dobil. Glede vize ni treba skrbet, za 15\$ se jo kupi na letališču.

Na letališču sem kontaktne osebe čakal eno uro in pol, baje da zato, ker niso imeli vseh podatkov, čeprav sem jim jih večkrat poslal. Organizacija ni močna točka Egipčanov.

Ko smo se končno srečali so me peljali v mesto Šibin El-Kom, kjer sem bil nastanjen.

Nastanitev je bila zelo dobra, čisto blizu bolnice. Lastnik, ki je živel pod nami je bil zelo prijazen in če smo kaj rabili je po nekaj dneh poskrbel za zadevo. Tople vode sicer nismo imeli, je pa zaradi splošne vročine niti nismo tako zelo pogrešali. Knjižico z vsemi potrebnimi podatki smo, čisto po Egipčansko, dobili dva dni pred odhodom, tako da smo se glede izvajanja prakse in vsega drugega zanašali na informacije, ki nam jih je posredovala skupina, ki je bila na izmenjavi en mesec pred nami. Ko sem prišel v Egipt so namreč ravno odhajali.

Kaj se prakse tiče ni veliko za povedat. Mentorja sem videl samo enkrat, pa še to za nekaj minut. V bolnici se za nas niso kaj prida menili in po nekaj dneh so tudi najbolj zagreti med nami zgubili zanimanje za prakso. Še ko nam je za kakšno uro uspelo dobiti zdravnika, ki bi nam kaj pokazal ali ki bi razumel angleško smo bolj ali manj samo stali in gledali.

Med izmenjavo smo imeli zagotovljena dva obroka hrane v stavbi Rdečega polmeseca, ki pa je bila od naše nastanitve oddaljena deset minut vožnje z taksijem, tako da na zajtrke tja nismo hodili. Kosila pa so bila obilna in kar dobra. Sicer pa je hrana v Egiptu zelo poceni in se v boljših restavracijah za en evro že dobro naješ.

V okviru družabnega programa so bili organizirani trije izleti: v Kairo, v Luksor in Asuan ter na Rdeče morje. Če bi želeli oziroma v našem primeru, če bi bilo še kaj časa bi nam organizirali še kakšnega. Izleti so individualno organizirani in kako bodo izgledali zavisi predvsem od želj skupine. Bodoče popotnike v Egipt bi opozoril, da naj bodo pazljivi pri dogovarjanju z kontaktnimi osebami. Velikokrat je mogoče izhodno ceno zmanjšati tudi za eno četrtino z malo pogajanja. Slišali pa smo, da so kontaktne osebe v nekaterih drugih mestih študente celo ogoljufale. Mi smo imeli dobro izkušnjo.

Na splošno je bila izmenjava v Egipt polna doživetij, prepotovali smo celi Egipt in si ogledali veliko več kot smo kdaj koli upali, da bo mogoče. Vendar pa je veliko odvisno od lastne iniciative.

Tomo Brus Hladen